

Křesťanská mezinárodní solidarita

Číslo 6/2014

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 23

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Drazí přátelé CSI!

Začátkem října proběhla v Paříži 37. výroční konference CSI. Účastníci konference se dohodli, že CSI napříště opustí některé malé projekty (Peru, Rumunsko...) a do budoucna se zaměří na čtyři hlavní projekty. Když před třemi lety vydala CSI varování před hrozbou genocidy náboženských menšin na Blízkém a Středním východě, zdála se mnohým tato iniciativa jako přehnaná až hysterická. V současnosti se ale bohužel toto varování naplňuje a hlavním projektem CSI se stala pomoc křesťanským a jezidským uprchlíkům v Sýrii a Iráku. O současných aktivitách CSI v této oblasti se dočtete ve Zpravodaji. Dalšími hlavními projekty CSI je pokračování osvobozování otroků v Súdánu, pomoc obětem řádění sekty Boko Haram v Nigérii (více ve Zpravodaji) a pomoc obětem obchodu s lidmi v Indii. S postupnou radikalizací islámského dálného východu (Malajsie, Indonésie) musí CSI počítat do budoucna s možností, že se i v těchto zemích bude muset angažovat. Radikalizace oblasti je výsledkem vývozu vahábistické formy islámu ze Saúdské Arábie do těchto donedávna relativně tolerantních zemí. Akční plán CSI počítá i s pokračující podporou české pobočky misii otce Jana Meda v indickém státě Manipur.

V září osvobodila CSI dalších 400 otroků ze severního Súdánu a dopravila je do Jižního Súdánu. Příběhy některých z nich si můžete přečíst na stránkách Zpravodaje. Předkládáme Vám také přehled oblastí, kde jsou křesťané ohrožováni islámskými radikály. Jde o pestrou škálu islamo-fašistických organizací od Alžírsko až po Filipíny. Situaci křesťanů pronásledovaných na různých místech světa se opět zabýval papež František: „S velkým rozechvěním sleduji dramatické události týkající se křesťanů v různých částech světa, kde jsou pronásledováni a zabíjeni kvůli svému náboženskému přesvědčení,“ a vyzval „ty, kdo mají politickou zodpovědnost na místní i mezinárodní úrovni, jakož i všechny lidi dobré vůle, aby se provedla rozsáhlá mobilizace svědomí ve prospěch pronásledovaných křesťanů“. Na nedostatečný zájem mocných tohoto světa o osud vyhnáných křesťanů v Sýrii a Iráku si stěžuje i Ignác III. Younan, patriarcha syrskokatolické církve: „Situace je velmi vážná. Křesťané z Ninivské planiny a Mosuly jsou už čtyři měsíce mimo své domovy. Nevědí, co budou dělat, jak prožijí zimu, kam posílá děti do školy. Prožíváme skutečně hrozný čas. A to vše se děje za zjevné lhostejnosti Západu...“

Islám však neukazuje jen násilnou tvář. O existenci umírněné, tolerantní tváře islámu, reprezentované syrským velkým muftím Ahmadem Badr Al-Din Hassounem, se dočtete ve statí Dvě tváře islámu.

Prosím Vás o zaslání protestních lístků tentokrát také předsedovi české vlády Bohuslavu Sobotkovi. Myslím si, že požadavek přednostního udělování azylu pronásledovaným křesťanům a jezídům je oprávněný. Velký útlak zažívají i mnozí muslimové, ale zatím co křesťanům v oblasti (kromě Izraele) nikdo nepomůže, o muslimy se mohou postarat bohaté arabské státy v sousedství.

Děkuji Vám všem, že ve svých modlitbách nezapomínáte na pronásledované a jejich pronásledovatele. Děkuji aktivistům, kteří kopírují a shromažďují protestní lístky. Děkuji také za Vaše dary, díky kterým jsme schopni pomáhat běžencům a osvobozovat otroky. Děkuji jednotlivým dárcům i farnostem a řádovým společenstvím. Jmenovitě bych tentokrát za dar ráda poděkovala dětem z farnosti Bystré u Poličky a farnosti Hodonín za mnohaletý nemalý příspěvek. Zájemcům o denní modlitbu za pronásledované křesťany připomínám, že si ji mohou nechat posílat na e-mailovou adresu. Přeji nám všem advent plný očekávání Kristova narození.

Ing. Monika Kahancová

Foto na titulní straně: Jezidská dívka s obrázkem bojovnicka IS

Jedním z hlavních úkolů CSI je informování veřejnosti o **pronásledování křesťanů ve světě**. Nabízíme vašemu farnímu společenství, sboru, škole, obci **přednášku a prezentaci** na toto téma. Budeme vděční za váš zájem! Kontakt najdete na zadní straně Zpravodaje.

Pomoc CSI v Iráku

Během dvou týdnů na přelomu srpna a září jsme ve spolupráci s naší partnerskou iráckou organizací Chamurabi dodali potraviny a hygienické potřeby více než tisícovce rodin křesťanských a jezidských uprchlíků. Finanční hodnota pomoci byla cca 800,- Kč na osobu. V těchto dnech CSI zahájila distribuci příkrývek, teplého oblečení a petroleje. V letošním roce poskytne CSI v Iráku pomoc ve výši 2,6 milionu Kč.

Uprchlícký tábor křesťanů v Ankawa

John Eibner předává humanitární pomoc
Zástupci CSI navštívili koncem srpna 2014 křesťanské a jezidské uprchlíky v severním Iráku. Většina z nich má pouze oblečení, ve kterém opustili své domovy. Ztratili veškerou odvahu a potřebují pomoc. Asi tisícovce rodin jsme poskytli potraviny a hygienické potřeby.

„Křesťanství zmizí z Blízkého východu,“ řekl William Warda, prezident naší irácké partnerské organizace Chamurabi, se kterým jsem se sešli společně s Johnem Eibnerem v Erbilu. Situace v tomto kurdeckém městě na severu Iráku je velice tíživá. Jen v křesťanském okrese Ankawa je více než 20 uprchlických táborů. Další uprchlíci jsou ubytováni u příbuzných či v nouzových charitativních křesťanských ubytovnách. Docela často je v jednom přeplněném bytě 20 nebo více osob.

William Warda s dětmi uprchlíků

Několik set tisíc lidí - z nichž mnozí křesťané a jezidé - uprchlo před džihádisty s IS. Nesetkáváme se s žádným uprchlíkem, který by svou budoucnost spojoval s Irákem. Všichni chtějí emigrovat. Dokonce i lidem, kteří dříve říkali, že za žádných okolností neopustí Irák, už dochází síly i odvaha a chtějí se dostat pryč.

Není to ale jednoduché. Většinou byli uprchlíci nuceni opustit své domovy tak rychle, že stihli zachránit jen holé životy. „Musel jsem zmizet do 5 minut,“ říká nám kněz z města Karakoš. Mnozí uprchlíci si nestihli sbalit rodné listy a další důležité doklady. Budeme se moc ještě někdy vůbec vrátit? A kdoví jestli náš dům ještě stojí a nebo je vydrancovaný? Většina z nich na takové otázky nezná odpověď, protože kontakt byl přerušen.

Co mě opravdu šokovalo, že mnoho su-

nnitských sousedů, se kterými uprchlíci žili po celá desetiletí dělalo stejné věci jako příslušníci IS a poté, co byli křesťané vyhnáni, vyrabovali jejich domovy.

Zabili tisíce jezídů

Ve zvláště katastrofální situaci se ocitli jezídů. Stovky tisíc jich na kontrolních stanovištích přišlo o všechny majetek. Muslimy jsou považováni za heretiky, jejichž náboženství je prý od ďábla, a jsou systematicky vyhlašováni. Podle jezidských nášelníků bylo několik tisíc jejich souvěrců zabito. Ženy byly uneseny, násilně islamizovány, znásilněny a prodány do otroctví.

Na silnici z Dahūk do Zakho vidíme řadu rozestavěných výškových budov. V nejnižších patrech často přebývají jezidské uprchlíky. S jezidským šejkem jedeme kolem velkého uprchlického tábora OSN, kde desetitisíce jezídů našli úkryt. I zde jsou pronásledováni muslimy, říká šejk. Místo projevů solidarity jsou terčem posměchu muslimů: „muslimský řidič zastával v uprchlickém táboře, posmíval se jezídům sedícím na silnici a nabádal je, aby konvertovali k islámu.“

dávka pomoci

Zatímco křesťany podporují církve, CSI a dalšími křesťanské organizace, jezídů nemají srovnatelné instituce, na které by se mohli obrátit. Byli proto rádi, že jsme s pomocí pamatovali i na ně.

Sedm jezidských rodin, celkem 48 osob, žije v jednom stanu v prachu. Dalších osm rodin, 53 osob, sdílí jednu učebnu na jiném místě. Jdeme pěšky směrem k nemocnici, která je již v provozu. Smutný muž sedí na

podlaze a dívá se na nás s výrazem beznaděje. Jedenáct členů rodiny bude spát na betonové podlaze. Jezidské uprchlíky zde žijí asi tři týdny. Od OSN dostali jídlo před dvěma dny - od té doby neobdrželi žádnou pomoc. Další rodiny žijí v ovčíně a děti jsou sužovány hmyzem.

po vydatných deštích

Na cestě zpátky k autu mě vezme mladý jezíd stranou: „Můžete nám pomoci?“ ptá se. Mluví dobře anglicky, studoval angličtinu v Mosulu. „Nebylo dne, aby si mě některý ze spolužáků nedobíral, že jsem jezíd, a nenaléhal, ať konvertuji k islámu.“ Pomáhá mi s potravinami a hygienickými potřebami. A pak se mě mladý muž ptá na nejdůležitější otázku: „Myslíte si, že máme v Iráku budoucnost?“ „Já nevím. Doufám, že ano.“

Nyní je prvořadé přežít zimu. V horách Kurdistanu, to může být mrazivá zima. A i když prší, jsou zejména uprchlíci bez přístřeší v žalostném postavení!

Adrian Hartmann - CSI

Kdo jsou Jezídi?

John Eibner s jezidským šejkem

Jezídi

Jezíďové, nebo-li Jezídi. Starověká sekta neznámého původu tvořící kmen v sousedství Mosulu. Zdá se, že tato tajemná rasa je pozůstatek starověkých Chaldejců. A není nepravděpodobné, že se jejich náboženství zformovalo z raných styků s křesťanstvím v jeho neúplné nebo gnostické formě, které se nejprve dostalo do jejich povědomí jako chaldejské pověry a pak se smísilo s islámem. Tvrdí, že převzali své jméno od Azada, což je starověké jméno pro Boha v dialektu Jezíďů. „My jsme Jezíďové,“ říkají, „to jest uctívající Boha.“ Muslimové je považují za nevěřící. Na celém světě žije až 800 000 jezíďů. Početná jezíďská menšina žije v Německu (50 000). Většina jezíďů žije na severu Iráku na Ninivských pláních a v kurdských oblastech. Po dobytí severu Iráku a Sýrie džihádisty IS bylo v masakrech zabito několik tisíc jezíďů. 130 000 obyvatel jezíďského města Sindžár uprchlo do kurdských oblastí. Asi 40.000 prchajících jezíďů bylo obklíčeno v horách džihádisty a hrozila jim smrt žizní a vyčerpáním. Teprve po leteckých útocích USA na pozice džihádistů se uprchlíci dostali do bezpečí.

Nigerie: Boj proti neislámským školám

Džihádisté z Boko Haram (BH) šíří v severní Nigerii strach a hrůzu. Častým cílem jsou školy, neboť Boko Haram prohlásilo neislámské vzdělávání za hřích. Mnoho dětí proto utíká i s rodiči na jih, kde jim CSI pomáhá ke vzdělávání.

“Mučí a zabíjejí lidi”, říká Juliet se samozřejmostí nepatřičnou pro žákyni páté třídy, když hovoří o násilí, vyhnání nebo zabíjení. To je ale realita Julietina života v uplynulém roce.

Západní vzdělávání je hřích

Juliet pochází z nigerijského spolkové-
ho státu Borno ležícího na severovýchodě
země. Je to oblast, ve které BH šíří děs a
hrůzu. V Borno těžko najdete místo, kde si
můžete být před jeho bojovníky jistí.

Boko Haram znamená v překladu „západ-
ní vzdělání je hřích“. Bojují proti všemu, co je
nějak spojeno se Západem. Vadí jim televi-
ze, média, křesťanské vedení v Abui, křes-
ťanská sídla a především školy. V červenci
2013 vyzval velitel BH, Abubakar Shekau,
k cíleným útokům na školy. „Učitelé, kteří
rozšiřují západní vzdělání? Zabijeme je! Za-
bijeme je před zraky jejich žáků a řekneme
žákům, že musí studovat jen Korán.“ Jen v
roce 2013 zaútočili islamisté z BH na 50 škol
a vypálili je. Obvykle byli zabiti učitelé a žáci
buď pozabijeni, nebo odvečeni. O možnost
vzdělávat se tak přišlo 15000 žáků. Boj BH
proti neislámským školám je stále tvrdší a
hrůznější. V dubnu 2014 unesli BH při jed-
nom napadení školy v Chibok více než 250
většinou křesťanských školeček a přinutili je
přijmout islám. Až dosud jsou drženy BH a
mají být prodány do otroctví.

CSI dodala škole lavice, učebnice a počítače

Školský systém ve státě Borno je v roz-
kladu, téměř všechny školy byly uzavřeny.
Vyučuje se jen v hlavním městě státu v Mai-
duguri. Z okolí uteklo do města mnoho lidí,
protože zde vládní jednotky mají situaci pod
kontrolou. Uprchlíků je tolik, že vláda situaci
sotva zvládá. Stovky žen a dětí, jejichž man-
želé a otcové byli zabiti, bydlí v provizorních
táborech a veřejné budovy byly zabráný pro

školy. Atmosféra je otrávená strachem a ne-
návisť, což vede k tomu, že si muslimové
a křesťané přestali důvěřovat. Muslimové,
kteří se otevřeně stavěli proti BH, byli totiž
povražděni!

Také Julietina rodina se už necítila ve své
vlasti bezpečně. „Bojovníci BH za mnou při-
šli a vyhrožovali mi zabitím nebo znásilně-
ním, pokud půjdu do školy. Měla jsem strach
jít do školy.“ V září 2013 utekla její rodina do
Enugu, velkoměsta na jihu Nigerie.

žákyně školy Sv. Lva (3. zleva je Juliet)

Škola pro pět set dětí uprchlíků

V Enuge je škola Sv. Lva, kterou provozu-
je partner CSI. Když pracovníci CSI přišli do
Enugu v roce 2013 poprvé, pochopili mnohé
a CSI zahájila financování naléhavých po-
třeb školy. Platí školné za stovku dětí uprch-
líků, žáků základní školy. Juliet je jednou z
nich. „Je to dobrá škola. Chovají se k nám
dobře,“ říká. Škola svatého Lva umožňuje
dětem, které utekly před strachem a hrůzou,
učit se v bezpečí a pokoji.

Po své poslední cestě do Nigerie se náš
spolupracovník Franco Majok vrátil plný na-
děje: „Můžeme v Nigerii opravdu něco zmé-
nit. Brzo uvidíme ovoce.“

Teror Boko Haram

Boko Haram (BH) je následnickou orga-
nizací původní radikální muslimské milice –
Sdružení následovníků Mohameda pro šíře-
ní islámu a džihád. Později se přejmenovali
tito bojovníci na Boko Haram, což v překladu
znamená „Západní vzdělání je hřích“. Jejich
cílem je vytvořit na severu Nigerie islámský
stát založený na právu šaría. Bojují přede-

vším proti křesťanům a jejich vlivu na společnost, tedy především na školy, média a křesťanskou vládu. BH je nejaktivnější v severovýchodních spolkových státech Yobe, Kano, Bauchi, Borno a Kaduna, kde zuří něco jako občanská válka a kde prakticky denně dochází k přepadům a únosům ze strany BH. Ale i v jižnějších oblastech dochází k přepadům, zabíjení a únosům. Doposud bylo uneseno přes 40 000 lidí a přes 6000 zabito.

Smutný přehled:

2002: BH se organizuje pod islámským vůdcem Mohamedem Yusufem v Maiduguri, v Borno. Jednotlivé skupiny byly aktivní již koncem 90let.

Prosinec 2003: První útoky - 200 bojovníků přepadá více policejních stanic v Yobe, poblíž hranic s Nigerem.

Červenec 2009: Expanze ozbrojených bojů. Mohutné nasazení BH v Bauchi, Borno, Kano a Yobe bylo zastaveno armádou. Mohamed Yusuf byl zajat a později při pokusu o útěk zabit.

Červenec 2010: Na videu oznámil Abubakar Shekau, že je nyní vůdcem BH

Červenec 2011: BH nabádá muslimy, aby se drželi zpátky od křesťanů a politiků. „Tato vláda není islámská. Proto jsou všichni její

zaměstnanci a úředníci, i muslimové, považováni za nevěřící.“

26. srpen 2011: Při sebevražedném útoku v objektu OSN v Abuij zemřelo 23 osob a 75 bylo zraněno.

20. leden 2012: Více než 200 osob bylo zabito při koordinovaných přepadech policejních stanic, vojenských zařízení a věznic v Kano.

19. duben 2013: Mohutné boje vojenských jednotek Nigeru, Čadu a Nigerie proti BH v Borno; padlo skoro 200 lidí.

15. květen 2013: Zahájena ofenziva vládních jednotek proti BH v Borno, Adamawa a Yobe.

13. listopad 2013: USA prohlásily BH za teroristickou organizaci. (to to trvalo)

14. duben 2014: BH unesla asi 250 šolaček z internátní školy v Chibok. Přes protesty mezinárodního společenství nebyly dosud propuštěny.

22. květen 2014: OSN vyhlásila neomezené sankce proti BH

3. a 4. června 2014: Při bojích v Borno přilo o život 400 až 500 lidí

24. srpna 2014: Po dobití převážně křesťanského města Gwoza (300 000 obyvatel) vyhlásil Abubakar Shekau islámský kalifát v severní Nigerii.

CSI v září osvobodila dalších 400 otroků ze severního Súdánu

Na svobodě

V letech 1983 až 2005 zotročila ústřední vláda Súdánu desetitisíce černých jihosúdánských křesťanů a vyznavačů tradičního náboženství. Genocidní válka byla součástí

plánu přeměnit Jižní Súdán na muslimský a arabský.

CSI se snaží pomocí své podzemní sítě dostat tyto lidi domů. Přečtete si jejich příběhy a zvažte, zda můžete pomoci. Náklady na osvobození otroka jsou cca 160 USD.

Wol Kueth Wol

20 let - zotročen: 2000 - osvobozen: září 2014

Jsem z vesnice Wath-Thok. Jako malé dítě jsem žil se svou rodinou. Jednou večer, když jsem byl doma s rodiči, napadli Arabové naši vesnici. Byl jsem oddělen od rodičů. Nájezdníci mě popadli a odvezli na koni. Pak jsme sedm nebo osm dní cestovali do severního Súdánu. Spali jsme v lese a k jídlu dostávali převařený čirok. V Tabon nás všechny

Dinky rozdělili. Dostal jsem se ke starému muži jménem Abamit Ahmed. Vzal mě do Magild. Abamit Ahmed byl ženatý a měl dvě manželky. Kadijah je jeho starší žena a má 3 děti a Mariam je jeho druhá žena a má jedno dítě. Musel jsem se starat o jeho kozy. Spal jsem s kozami a jedl sám. Nikdo by se mnou nejedl. Neměl jsem žádný vztah s ostatními dětmi. Když jsem ztratil kozu, Abamit mě tloukl a křičel: „hloupý otroku“ a „jengai“ (rasová nadávka). Donutili mě stát se muslimem. Jednou jsem ztratil dvě kozy a nemohl jsem je najít. Můj arabský pán mě tloukl holí a zasáhl mě do levého oka, které začalo krváčet. Zůstal jsem ležet doma. Přestal jsem na oko vidět, ale můj pán mi nedovolil jít do nemocnice. Vidím jen na jedno oko, protože druhé mi zranil arabský pán. Jeho chování ke mně se ale vůbec nezměnilo.

Jednou, když jsem šel do lesa s kozami, utekl jsem a setkal se s vyhledavačem otroků v jiné vesnici. Vzal mě do svého tábora a pak nás odvezl nákladákem k řece Kiira. Šli jsme odtud do Jižního Súdánu po dobu sedmi dnů. Od vyhledavače jsme dostávali jídlo. Jsem rád, že jsem tady v Jižním Súdánu, protože mě tady nikdo nebude bít jak na severu. Budu hledat své příbuzné. Děkuji Bohu, a děkuji lidem z Ameriky, kteří mě osvobodili.

Aluet Gau Madut

48 let - odvléčena: 1998 - osvobozena: 26. září 2014

Pocházím z vesnice Atokthou. Než mě unesli, provdala jsem se za muže z Nyamlell.

Jednoho rána jsem doma čistila čirok, můj manžel byl pryč. Najednou jsem uslyšela výstřel a uviděla Araby na koních a oslech jak jedou k našemu domu. Zavolala jsem na naše čtyři děti, syna a tři dcery a rozběhli jsme se do lesa. Arabové nás dohnali ještě na naší farmě. Děti naložili na koně. Mě svázali ruce a šla jsem pěšky. První den jsme šli až do noci, spali jsme v lese. Jedli jsme jen arašídý. Vlekli nás směrem k řece Kiir. Když jsme došli na místo, které si únosci domluvili, čekalo zde již mnoho unesených mužů a žen etnika Dinků. Šest mužů, kteří nemohli jít dost rychle Arabové zabili. Šli jsme 10 dnů, až jsme dorazili do Mathark v severním Súdánu. Tam nás shromáždili na jednom místě a Arabové nás začali rozdělovat. Skupina mužů si vzala všechny moje čtyři děti. Plakala jsem a snažila jsem se zůstat se svými dětmi. Jeden Arab mě bodl nožem. Upadla jsem, pak mě další Arab bodl nožem do zad. (Jizvy od nožů jsou viditelné na Aluetině ruce a zádech). Všechny moje děti Arabové odvedli. Protože si mysleli, že jsem mrtvá, nechali mě ležet na zemi.

Když Arabové odešli několik Dinků se vrátilo. Byli také odvléčeni, ale povedlo se jim ze zajetí uprchnout. Vzali mě s sebou. Šli jsme dokud jsme nedorazili do Magiladu. V Magiladu jsem se potkala s Arabem jehož matka je stejně jako já, Dinka. Jmenoval se Abakar. Vzal mě do svého domu. Chovali se ke mně velice dobře. Pracovala jsem na

jeho arašídových polích, uklízela dům a vařila. Má tři manželky. Zůstala jsem u něho po celou dobu, co jsem byla v severním Súdánu.

Když jsem se od ostatních otroků dověděla, že je ve městě člověk, který vyhledává unesené otroky, šla jsem na trh, abych se s ním setkala. Vyprávěla jsem mu svůj příběh a on se mě zeptal, jestli bych se chtěla vrátit do Jižního Súdánu. Řekla jsem ano, i když jsem nevěděla co se stalo s mými dětmi. Chtěla jsem vidět Jižní Súdán na vlastní oči. Tento člověk nás svým nákladním autem odvezl do velkého města. Odtud jsme šli pěšky do Jižního Súdánu. Cestou nám dával jídlo.

Vyprávění o svém zajetí Aluet končí smutně. Nevím, jestli je můj manžel naživu nebo ne. Mé čtyři děti jsou stále v severním Súdánu a nevím o nich nic.

Abuk Thiep Akec

35 let - zotročena: 1988 - osvobozena: září 2014

Žila jsem s rodiči a sourozenci v obci Majokdengdit v Jižním Súdánu na dobytčích farmě. Jednou večer se můj starší bratr chystal převázat krávy. V tom přijeli Arabové na koních a před našima očima bratra zastřelili. Pak začali bít otce a matku. Mě a mé sestry Arabové odvěkli. Byla jsem velmi mladá dívka. Šli jsme s nájezdníky pěšky. Starší sestru v noci odvedli a znásilnili. Slyšeli jsme její křik. Už se k nám nikdy nevrátila, ale Arabové, kteří ji znásilnili, se vrátil. Šli jsme bez vody a po třech dnech moje další sestra zemřela žízni. V naší skupině bylo mnoho Dinků.

Tři Dinkové byli obviněni z členství v SPLA (Súdánské lidové osvobozené armády), protože byli velmi zdraví. Byli zabiti – Arabové jim podřezali hrdlo. Jedna žena chtěla jít na procházku s dítětem - byla zabita také. Když jsme přijeli do Tabarpu v severním Súdánu, stala jsem se majetkem Osmana Mohameda. Má dvě manželky. Ayasa je mladší ženou a má čtyři děti. Hashima je starší žena a má šest dětí. Moje práce byla uklízet a mýt nádobí. Když jsem byla větší, musela jsem chodit s oslem pro vodu. Vyšla jsem ráno a vrátila se pozdě večer. Arabové mě donutili stát se muslimkou. A volali na mě nadávky jako: „špinavá“, „pes“, „otrok“, „osel“. Jednoho dne přišel Osman na místo kde jsem spala s oslem a chtěl se mnou spát. Odmítla jsem a on mě zbil. Následující noc přišel znovu a znásilnil mě. Další Dinka, který byl Osmanovým otrokem už dlouhou dobu měl dostal od Osmana za manželku. Nemám s ním děti. Jednou jsem přišla s oslem pozdě domů a Osman mě přetáhl holí přes záda. Ledviny mně od té doby ještě pořád bolí.

S vyhledáváním otroků jsem se setkala, když jsem byl venku pro vodu. Zeptal se mě, jestli bych se chtěla vrátit do jižního Súdánu, a já jsem řekla, že ano. Odvezl mě na motorce a potom mě na nákladáku vzal do města. Odtamtud jsme šli pěšky do Jižního Súdánu.

Yar Dut Yai

18 let - zajetí: nepamatuje si - osvobozena: září 2014

Nevzpomínám si, jak jsem byla zajata. Od svého dětství si pamatuji na Ibrahima Mohammeda, mého pána. Jsem jeho otrokyní. Ibrahim má manželku Zaynab a syna s dcerou. Zacházeli se mnou špatně. Říkali mi „špinavá Dinka“, „otrokyně“, „ošklivá Dinka“. Spala jsem na zemi ve chlívě s kozami. Uklízela jsem dům, nosila vodu a hlídala kozy. K jídlu jsem většinou dostala zbytky. Přinutili mě stát se muslimkou a obřezali mě.

Jednoho dne jsem byla nemocná, ale Ibrahim trval na tom, že musím jít a nosit vodu. S vodou jsem se vrátila později. Ibrahim mě srazil na zem a bil mě, kusem dřeva

zasáhl moje oko. Bil mě velmi dlouho. Viděla jsem jak mi oko krvácí a neviděla jsem na něj. Trpěla jsem v bolestech po mnoho dní. Arabský pán mi řekl: „Hele, ty otrocké děvče Dinko, zabiju tě stejně, jako můj otec zabil tvou matku v Jižním Súdánu.“ To bylo poprvé, co jsem se dozvěděla, že moje matka byla zabita otcem mého arabského pána. Byla jsem hodně rozrušená a utekla jsem s kozami do lesa. Pak jsem utekla do jiné vesnice. Setkala jsem se s převaděčem otroků. Vzal mě do svého tábora. Spolu s ostatními osvobozenými otroky mě nákladákem dovezl k řece Kiira. Odtud jsme šli na jih do Jižního Súdánu. Převaděč otroků nám cestou dával jídlo.

Jsem velmi ráda, že jsem v Jižním Súdánu. Nikdo mi nenadává ani mě nikdo nebije.

sestry čekají na ošetření

improvizovaná ošetrovna

Franco Majok a Wol Kueth Wol

Křesťané tváří v tvář extrémistům

Šíření islámských extrémistických skupin na různých místech po celém světě, spojené se zabíráním území a získáváním politické moci, znamená potíže také pro křesťany. Křesťané jsou často vyháněni z domovů a přicházejí o majetek, někdy dokonce dochází i k únosům a vraždám. Hrozba extrémismu je v letošním roce jasně patrná na postupu teroristické skupiny

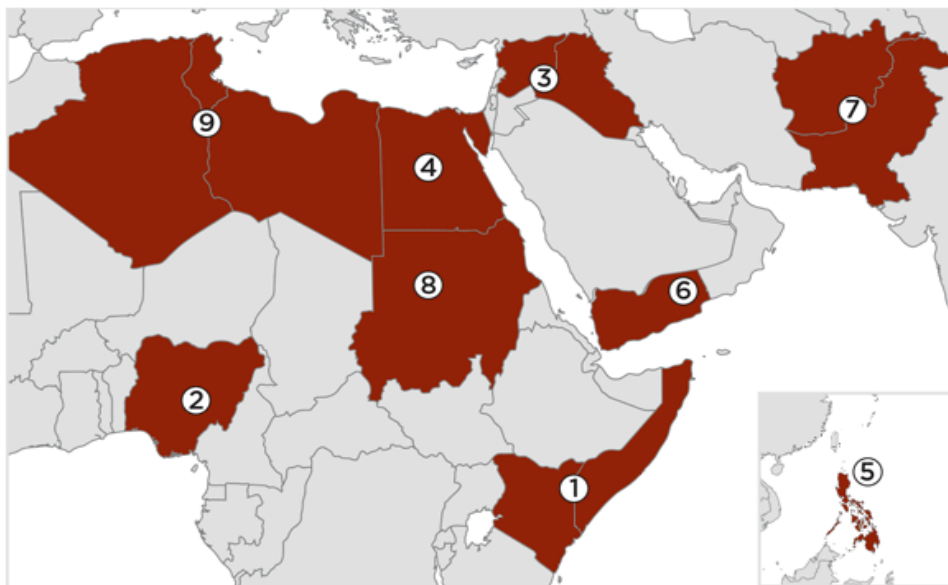
Islámský stát (IS) v Sýrii a Iráku.

Radikálové z řad IS využili probíhající konflikt mezi muslimskými rebely a syrskou vládou, začali obsazovat města v Sýrii a Iráku a v červnu 2014 vyhlásili „chalífát“. Kamery reportérů zachytily oslavující přívržence islamistů v syrském městě Rakka, jak střelí do vzduchu, málokdo však věnoval události pozornost, dokud IS v červenci během několika hodin neobsadil druhé největší irácké město Mosul. Tisíce křesťanů žijících v

tomto tradičně křesťanském městě a okolí dostaly na výběr: konvertovat k islámu, začít platit vysokou daň (výpalné), odstěhovat se nebo zemřít. Ve snaze zachránit si holý život uprchlo ze svých domovů odhadem 100 tisíc křesťanů. Další 100 tisíc lidí, muslimů i křesťanů, přišlo o život během pokračující občanské války v sousední Sýrii.

Zatímco extrémisté usurpovali již téměř třetinu území Iráku a Sýrie (které označují jako chalífát), někteří křesťané nepřestávají

Oblasti, ve kterých jsou křesťané ohrožováni islámskými extrémisty

1. Keňa a Somálsko
al-Šabáb

2. Nigérie
Boko Haram

3. Irák a Sýrie
*Islámský stát (IS)
(ISIS/ISIL)*

4. Egypt
Muslimské bratrstvo

5. Filipíny
*Fronta Islámského/
národního osvobození
Morů, Abú Sajjáf*

6. Jemen
al-Kajda

**7. Afghánistán
a Pákistán**
Tálibán

8. Súdán
*místní režim vedený
Umarem al-Bašírem*

**9. Alžírsko, Tunisko
a Libye**
al-Kajda a Ansar al-Šaría

Zdroje: Hlas mučedníků, BBC News

zvěstovat svým sousedům evangelium. Mnoho syrských muslimů přišlo v důsledku války o domov a křesťané jim začali rozdávat balíčky s pomocí; muslimští vůdci těmto lidem prakticky nijak nepomáhají. Balíčky obsahují obyčejné věci jako oblečení a jídlo, ale také vyprávějí o Ježíšově lásce ke všem lidem, včetně těch, kteří ho nemilují. Když se objevila vlna uprchlíků z Mosulu (po obsazení města Islámským státem), křesťané začali nenápadně oslovovat evangelii i tyto muslimské utečence. Také v Kurdistanu slouží místní křesťané svým bratřím a sestrám z Mosulu, ze kterých se ze dne na den stali bezdomovci.

Protikřesťanské násilnosti páchané teroristickými skupinami nejsou omezeny na konflikt v Iráku a Sýrii. V Jemenu, jedné z nejchudších zemí na Blízkém východě, křesťané čelí brutálním útokům jednotek al-Kajdy, která působí na Arabském poloostrově. Křesťané jsou otevřeně pronásledováni a možnosti zvěstování evangelia jsou zde velmi omezené. Islámští vzbouřenci často unášejí místní obyvatele s vidinou výkupného nebo výměny za zadržované teroristy.

V Afghánistánu a Pákistánu ohrožuje křesťany Tálibán. Loni došlo k nejhoršímu útoku na křesťany v celé pákistánské historii, když dva sebevražední atentátníci z frakce Tálibánu napadli kostel Všech svatých v Pěšaváru. Při útoku zahynulo 87 lidí a dalších nejméně 120 utrpělo zranění. Navzdory útoku se křesťané v tomto kostele i nadále scházejí k bohoslužbám.

Navzdory obrovským překážkám křesťané na celém Blízkém východě zůstávají věrní. I nadále se společně scházejí a zvěstují evangelium lidem ve svém okolí. Spoléhají se přitom také na podporu svých křesťanských bratří a sester, kteří se za ně modlí a zprostředkují jim přístup k materiálům, jako jsou Bible, evangelizační letáčky, křesťanské knihy nebo křesťanské vysílání.

Mimořádnému nebezpečí však křesťané nejsou vystaveni jen na Blízkém východě, ale také v Africe a na Filipínách.

Na zvýšenou intenzitu aktivit teroristic-

kých organizací zaměřujících se konkrétně na křesťanské obyvatele informují naši spolupracovníci v nejméně čtrnácti zemích. V Alžírsku, Tunisku a Libyi jsou svými násilnostmi nechvalně proslulé skupiny al-Kajda a Ansar al-Šaría. V libyjském hlavním městě Benghází představitelé Ansar al-Šaría údajně nabízeli místním lidem odměnu za každého křesťana, kterého jim vydají. V únoru 2014 bylo uneseno několik koptských křesťanů z předměstí. Druhý den ráno byli nalezeni mrtví. Křesťané v celé oblasti jsou často pro svou křesťanskou víru pronásledováni a setkávají se s výhrůžkami.

Egyptští křesťané jsou zvyklí na podobné nebezpečí od přívrženců Muslimského bratrstva. V srpnu 2013 bylo napadeno a zapáleno čtyřicet kostelů, při násilnostech přišlo o život nejméně 250 lidí. Útočníci plenili a vypalovali také obytné domy a obchody patřící křesťanům.

Křesťanské rodiny v Egyptě musí chránit zejména své dcery a manželky. Dospívající dívky i mladé ženy se často stávají obětí únosů, nedobrovolných sňatků a násilných konverzí k islámu. Přestože k podobným únosům dochází již desítky let, počet obětí v roce 2014 prudce vzrostl. Zdroje Hlasu mučedníků odhadují, že každý měsíc je v Egyptě uneseno 20 až 30 koptských křesťanských dívek. Rodiny často obdrží video-nahrávku, na které dívky tvrdí, že se k islámu obrátily dobrovolně. Nedávno se jedné ženě podařilo uprchnout, poté co úřady informovaly rodinu o její dobrovolné konverzi. Žena veřejně obvinila egyptské státní orgány ze spolupráce s radikály.

V Súdánu je vláda vedená Umarem al-Bašírem pro místní křesťany stejně nebezpečná jako jakákoli teroristická skupina. Ve svém úsilí o vyhnání černošských obyvatel a křesťanů ze Súdánu armáda bombarduje školy, kostely i křesťanská obydlí v pohoří Nuba.

Stejně jako Súdán, také Somálsko je převážně muslimská země. Místní radikálové z hnutí al-Šabáb se snaží dosáhnout toho, aby všichni křesťané konvertovali k islámu nebo

Úřad vlády ČR

Pan premiér Bohuslav Sobotka

Nábřeží Edvarda Beneše 4

Praha 1 - Malá Strana

118 01

byli zabiti. Islámští radikálové napadají křesťany až ve východní Keni a na pobřeží. Skupina se již pokusila vytvořit oblast řízenou zákony šaría ve východní Keni. Radikálové vypálili řadu kostelů, zabili mnoho pastorů a řadových křesťanů.

oběť kyselinového útoku

Stejně jako jejich souvěrci v Keni, také v Nigérii usilují radikálové z Boko Haram o založení samostatného státu spravovaného šariou. V uplynulých třech letech vypálili

v severní části země stovky církevních budov a domů patřících křesťanům. Poté co IS vyhlásil v Iráku a Sýrii chalífát, Boko Haram vyhlásil vlastní chalífát v Nigérii. Radikálové na severu přepadají osady, zabíjejí místní křesťany, zapalují kostely a obytné domy a unášejí křesťanské ženy. V říjnovém čísle amerického bulletinu Hlasu mučedníků naleznete příběh nigerijského křesťana Habila Adamu, který se nezřekl své víry, ani když mu útočníci přitiskli k obličeji hlaveň AK-47.

Povstalci v Nigérii a Keni na části území jednoduše vyhlásili nezávislost, zatímco na Filipínách skupiny Abú Sajjáf, Fronta národního osvobození Morů a Fronta Islámského osvobození Morů bojují s filipínskou vládou již desítky let. Radikálové napadají vesnice, kradou dobytek a úrodu a často unášejí civilisty, které používají jako živé štíty v bojích s filipínskou armádou na ostrově Mindanao. Fronta Islámského osvobození Morů by nyní měla získat pod kontrolu území Bangsamoro tvořeného pěti provinciemi. Je to vůbec první případ zaregistrovaný spolupracovníky

Vážený pane premiére,
ze syrského a iráckého území ovládaného IS uprchly statisíce lidí (především křesťanů a jezídů) před násilnostmi bojovníků IS. Území, na kterém uprchlíci pobývají se pod stálým tlakem IS stále zmenšuje. Běženci trpí nedostatkem základních životních potřeb. Žádám Vás, abyste podporoval angažovanost ČR při poskytování humanitární pomoci běžencům. Žádám Vás, abyste se také zasadil o schůdnější podmínky poskytování azylu pro křesťanské uprchlíky. Mnozí z nich už museli v posledních letech utíkat několikrát, aby si zachránili holé životy.

Děkuji!

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Hlasu mučedníků, kdy demokraticky zvolená vláda vyjednává se vzbouřenci a dobrovolně jim přiděluje území. Přestože radikálové přislíbili odzbrojení, místní křesťané se obávají dalšího pronásledování – mnozí lidé v této muslimy ovládané oblasti stále touží po od-

stranění veškerého křesťanského vlivu.

Křesťané po celém světě žijí ve stále více nepřátelském prostředí. Víra našich bratří a sester nám však ukazuje, že můžeme zůstat Kristu věrní, ať čelíme jakékoli zkoušce.

Dvě tváře islámu

Na fotografii Ahmad Badr Al-Din Hassoun

Minulý měsíc jsem byl v Damašku. Měl jsem velké privilegium – setkat se s Dr. Ahmadem Badr Al-Din Hassounem, velkým muftím Sýrie. Je to muž pokoje, který opakovaně hájí rovnost a harmonické vztahy mezi muslimy, křesťany a vyznavači všech náboženství. Pro tento postoj se stal terčem kritiky některých muslimů i atentátu ze strany Saudů. Ví o tom, a proto dbá o svoji bezpečnost. Skupina islámských teroristů měla instrukci zabít jeho nebo jeho syna. Na základě těchto instrukcí zabili opravdu jeho nezletilého syna. Po několika měsících byli oba vrazi zatčeni a uvězněni. Muftí je chtěl vidět a tak k němu byli přivedeni se zavázanýma očima. Nechal jim odvázat oči a ti dva mladíci se hrůzou roztřáslí. K jejich úžasu je muftí vzal za ruce a řekl jim, aby se nebáli. Řekl jim, že nechce, aby jejich matky plakaly jako

jeho ubohá žena plakala nad smrtí svého syna, a proto jim odpouští.

Týden na to jsem byl v severním Iráku a mohl vidět krutou realitu druhé tváře islámu, totiž ISIS (Islámský stát v Iráku a Sýrii nyní Islámský stát – IS). Čirou brutalitu této tváře islámu nelze pochopit. Zabíjí muže, ženy, děti, staré – chudé a ubohé. Jejich etnické čistky mají charakter genocidy.

Islám apokalyptických rozměrů - přicházející noční můra

IS začal vydávat časopis v angličtině a dalších evropských jazycích s názvem Dabiq. Jméno je název města nedaleko Aleppa v severní Sýrii, které je důležité v islámské historii. Bylo dějištěm velké bitvy mezi otomanskou říší a mameluky v roce 1516. Dáleko významnější je však zmínka o městě v Hadísech (zaznamenané výroky a činy Mohameda). V těchto místech má být svedena rozhodující bitva na konci časů, ve které muslimové porazí křesťany, což bude počátek ovládnutí celého světa muslimy. Podle islámské eschatologie Ježíš, kterého Mohamed nazývá Isa, sestoupí z minaretu velké mešity v Damašku a povede vojska ke konečnému vítězství. „Vítězství“ znamená zničení všech křížů, zabití všech židů,

pohanů a také křesťanů, kteří se neobrátní k islámu. Tuto apokalyptickou scénu teď právě zahajuje IS a vidí se ve velké bitvě posledních časů.

Tato tvář islámu je založena na islámských pramenech Koránu a Hadísech podobně jako autentická pokojná jednání velkého muftího Sýrie. Velký muftí je nejenom zesměšňován a tupen, ale jeho souvěrci říkají, že není věrný muslim. Když před 10 lety navštívil Anglii a kázal v mnoha mešitách, musel být ochraňován před islámskými předáky, kteří nesouhlasili s jeho teologií. Dnes už do Anglie nedostane vízum.

Mnoho “islámů”

Co je pravý islám? Je skutečností, že existuje mnoho islámů s odlišnou interpretací textů, s odlišnou tradicí a historií. Uznání zaslouží pokračování tradice pokojného islámu ovlivňující miliony muslimů na celém světě. Jsou muslimové, kteří hledají lepší příští pro sebe, své děti a vnuky - mnozí z nich také touží žít v pokoji i se svými souvěrci. Zároveň existuje nezanedbatelný růst radikálního islámu s ideologií propagovanou Saudskou Arábií, Katarom a Tureckem. Tato tvář islámu vyzdvihuje do popředí extrémismus a rodí hnutí jako IS.

IS je veřejně zavrhován muslimy a vůdci Západu, včetně klíčových politických představitelů Velké Británie a dalších zemí Západu. Ti tvrdí, že se nejedná o reprezentaci islámu. Někteří jdou tak daleko, že tvrdí, že IS vůbec není islám, protože islám je náboženství míru. Mnozí chtějí odmítnout IS jako dočasný jev, který brzy zmizí, nebo který bude snadno poražen, nebo že je neislámský a proto bude zavržen. Tyto koncepce nejsou nic víc, než pára nad hrncem. Dokonce i kdyby tyto extrémní formy zanikly, ideologická podpora produkující obdobná radikální hnutí bude pokračovat tak dlouho, dokud státy jako Saudská Arábie a bezpočet islámských duchovních a muslimských vůdců bude pokračovat v doslovných výkladech islámských pramenů. To je pravda nezávislá na mínění představitelů Západu.

Jak mohou křesťané přežít?

Pro křesťany je dnes nemožné přežít na území IS. Ti, kteří žijí v sousedství IS se do budoucnosti dívají s obavami až hrůzou. Naděje rychle mizí, když vidí nedostatek vůle mezinárodního společenství čelit takéové extrémní síle.

Pro mnohé zůstává jediným řešením exil, pokud si chtějí zachovat víru a zachránit své

rodiny a společenství. Země Západu zatím prokazují nechuť utkat se s IS, chránit křesťany a přivítat je ve své zemi.

Volání po koordinovaném úsilí

Velký muftí na závěr našeho setkání vzpomínal na svoji poslední návštěvu v Anglii před 10 roky. Již tehdy prý předpověděl, že v zemi přijde čas, kdy se mnozí muslimové zradikalizují a to povede k děsivým událostem. Ta doba nyní přišla. Ptal se mě, zda mu mohu pomoci se získáním víza do Anglie, aby tam mohl kázat a učit o mírumilovném islámu založeném na toleranci a obecné humanitě.

Jestliže Západ neumožní osvíceným muslimům učit a šířit tolerantní islám, vystaví se nejisté budoucnosti. Křesťané na Středním východě i jinde vidí rychle se šířící teror a podobnému teroru může zanedlouho čelit i Západ.

Nadvláda IS může být poražena jen pokud křesťané a muslimové spojí síly. Bez koordinovaného úsilí vlád regionu a také mezinárodního společenství bude IS dále růst a ohrožovat všechny.

Dr. Patrick Sookhdeo, ICAN

Foto – modlitby za mír v Damašku

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

25 Kč

His Excellency
Chief Minister Dr. Raman Singh
CM House, Civil Lines
Raipur, Chhattisgarh
India

Poznámka překladatele:

Křesťanství je nejpronásledovanější náboženství. Mějme na paměti, že nehrozí jen přežívající komunismus a náboženský fundamentalismus (islám, hinduismus a dokonce i buddhismus) ale i bojovný ateismus a sekularismus Západu.

Kardinál Francis George z Chicaga nezapomenutelně vyjádřil stav západní společnosti v roce 2010 : „Očekávám, že já zemřu

v posteli, můj nástupce zemře ve vězení a jeho nástupce zemře jako mučedník na veřejném náměstí“. Již ne tak často je citováno pokračování jeho úvahy: „Jeho nástupce zvedne střepy zničené společnosti a pomalu pomůže obnovit civilizaci, jak to církev učinila tak často v dějinách lidstva.“

*František Kopečný
Zdroj: Asia News*

Indie – falešná obvinění slouží k zastrahování křesťanské menšiny

Obvinění křesťanské menšiny z nucených konverzí má za účel vyvolat ve společnosti nedůvěru a podezření. Tuto strategii přijaly v mnoha částech Indie různé hinduistické ultranacionalistické skupiny. K nejnovějšímu incidentu došlo 31. srpna ve státě Uttarpradéš a byl namířen proti 10 protestantským pastorům. Agentuře AsiaNews to oznámila Světová rada indických křesťanů (GCIC).

Policie v Surajpuru (okres Gautam Buddha Nagar) 31. srpna zadržela a vyslýchala 10

křesťanských duchovních z obce Kulesra. Policie potvrdila, že se pastoři účastnili postního obřadu, který se nijak netýkal náboženských konverzí. Nicméně po obdržení mnoha stížností od místního obyvatelstva byli policisté nuceni odvést duchovní k výsledku. Dav shromážděný kolem policejní budovy bránil propuštění těchto 10 osob i po skončení výsledku.

Jeden z pastorů, Rev. Joseph Wilson, je ředitelem Calvary Ashram Seva Sangh a žije

Your Excellency

I am dismayed to hear that according to media reports over 50 Gram Panchayats in Bastar District have issued orders under Section 129 (G) of the Chhattisgarh Panchayat Raj Act, banning all non-Hindu religious activities in the villages. This constitutes a blatant violation of Art. 14, 19 and 25 of the Constitution of India, which grants all citizens the right to equality, freedom of speech and expression and the right to profess, practice and propagate their religion, as well as Art. 18 of the International Covenant on Civil and Political Rights, to which your country is party. Due to such orders, there are already reports of sporadic violence against religious minorities. As a matter of urgency I ask you to reverse the decisions of these Panchayats and restore the rights of minority communities in Chhattisgarh, as further inaction could lead to large-scale communal violence and persecution of religious minorities in the state.

Yours sincerely and respectfully

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Vaše Excellence

Jsem znepokojen, že podle zpráv z médií více než 50 samospráv v okrese Bastar vydalo nařízení podle § 129 zákona o samosprávě svazového státu Čhattisgarh na jehož základě jsou zakazovány všechny nehinduistické náboženské aktivity v dotyčných obcích. To představuje do očí bijící porušení indické ústavy, která zaručuje všem občanům právo na rovnost, svobodu slova a projevu a právo vyznávat, praktikovat a šířit své náboženství. Naléhavě vás žádám, abyste zvrátil rozhodnutí těchto samospráv a obnovil práva menšinových komunit ve státě Čhattisgarh. Vaše nečinnost by mohla vést k násilí a pronásledování náboženských menšin ve státě.

S pozdravem a úctou

ve státě Uttarpradéš od roku 1992. „Během těchto mnoha let,“ řekl agentuře AsiaNews, „jsem nikdy nezažil takovéto napětí ve společnosti. Nemůžeme se ani přiblížit k policejní stanici v Surajpuru. Někteří členové naší církve, kteří tam přišli, byli zbiti.“ Podle pastora aktivisté z Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS, hinduistická nacionalistická polovojenská organizace) podněcovali lid v Kulesfe tím, že šířili lživé zprávy o vynucených konverzích.

Policie popírá, že by tam panovalo velké napětí. Sajjan George, prezident GCIC, nicméně

agentuře AsiaNews potvrdil závažnost situace: „Tyto živly obklíčily policejní stanici, kde byli zadržováni bezbranní pastoři. Byl použit strašák 'konverzí' a zároveň projevena agresivita vůči nevinným křesťanům.“

Zdroj: Asia News

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1.8.2014 do 30.9.2014

Ackermann Hana, Adamus Pet, Mgr. Adlt Miroslav, Balnarová Hermína, Benda Jan, Beneš Alfons, Benák Vladimír, Bezděk Jan, Bittner Josef, Blahuta Jan, Borková Hana, Boráková Zdenka, Brtník Jiří, Brůhová Františka, Brůna František, Burget Radek, Burian Martin, Buryjanová Zofie, Busková Milada, Běhanová Ludmila, Cabejšková Marie, Mgr. Cano Miroslav, Čápek František, Čekovská Ludmila, Černuška Pavel, Daňková Eliška, Doležel Radek, Dreslerová Jindřiška, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Dudovi Jaroslav a Vladěna, RNDr. Dušíkovi, Evanžinová Františka, Faicová Josefa, Ing. Fajmon Vladimír, Faktor Viktor, Felnerovi František a Mariana, Fojtík Josef, Fojtů Zdeněk, Francová Helena, Frolová Noela, Frydrychová Věra, Grimová Magda, Halama Martin, Hamerníková Marie, Hanák Martin, Hasalová Jiřina, Herynková Miloslava, Holečková Běla, Holečková Eva, Ing. Holub Vítězslav CSc., Holubová Ludmila, Ing. Huková Růžena, Hána Vojtěch, Janoušek Martin, Jansa Petr, Jargusová Anděla, Jebousek Josef, Jelínek Severín, Ježová Marie, Jiříčková Marie, Juchelka Gabriel, Jun Zdeněk, Jón Jan, Jónová Veronika, Ing. Kadlec Jiří, Ing. Kališ Jaroslav, Kateřinákova Ludmila, Kavanová Alena, Kissová Vladimíra, Klement Jan, Klimková Anna, Klusáčková Marie, Kochová Jana, Konečná Jana, Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti, p. Kosařová, Koutná Helena, Kovář Jan, Kozák Jan, Krajčová Jarmila, Kremláčková Ludmila, Krpeš Václav, Králík Josef, Krčková Anna, Kudělka Karel, Kuliha Kamil, Kurář Zdeněk, Křížová Marcela, Lasanovová Jacqueline, Lazebníček Lukáš, Lodrovi, Macíčkoví David a Petra, P. Málek Vojtěch Václav, PhDr. Mančalová Jana, Ing. Martinek Cyril, Ing. Matušová Marie, Matušů Anežka, Mikulášková Jaroslava, Mikšátková Jana, Ing. Mikšů Jindřich, Miškovská Eugenie, Mlejnecký Jiří, Mlčáková Antonie, Mokřý Jan, Moravčík Jakub, Motanová Marie, Muhlová Irena, Mu-

žíková Milada, Mgr. Neudert Jan, Nešetřil Kamil, Nováková Anežka, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Němcová Zdenka, Ing. Němec Dobroslav, Mgr. Němečková Marcela, Ondruš Jiří, Ondrušová Anna, Pavelková Eva, Petrovická Blanka, Petřina Milan, Pohunková Miroslava, Polášek Karel, P. Mgr. Poláček Bohumil, Pospíšil Stanislav, Potůčková Sylva, Pouličková Marie, Pozděňová Anna, Prandner Rudolf, Procházka Vít, Procházková Eva, Procházková Marie, Prcezcekovi František a Eliška, Průchová Emilia, Ptáček Bořivoj, Pupová Jaroslava, Páralová Marie, Radíková Marie, Raizerová Marta, Raszyková Ludmila, Redemptoristé, Rizký Stanislav, Rybářová Mária, Řičánková Blanka, Řk. farnost Vamberk, Římskokatolická farnost Louňovice, Sabová Margita, Sedlák Josef, Severovi, MUDr. Skovajsa Petr, Slámečková Marie, Slámová Eva, Slánský Stanislav, Smrčkovi Jan a Marie, Smutný Josef, Sobek Oldřich, Stejskal Ivan, Mgr. Strouhal René, Stránská Felicitas, Svrčina Miroslav, Synek Luděk, Šandřejová Jana, P.Mgr. Šich Josef, Šlechtová Hana, Šnajdar Martin, Šouláková Marie, Špilar Jan, Bc. Šplouchal Jan, Štajnar Metoděj, Šťastný Jakub, Temňáková Veronika, Tetuová Veronika, Ing. Tichý Borek, Trunčíková Ema, Tyl Vratislav, Uhlík Václav, Vala Miroslav, Valentová Lidmila, Valerovi Tomáš a Renata, Valná Krista, Vaněk Přemysl, Varmužová Drahomíra, Veverová Marta, P. Mgr. Vlček Josef, Vojčová Marie, Vokatá Ludmila, Voláková Drahomíra, Vondrák Luděk, Vágnerová Marie, Vávrová Jarmila, MUDr. Véghová Velgáňová Mária, Větrovská Dagmar, Vítovi Jan a Henrieta, Vítovi Zdeněk a Pavlína, JUDr. Zavádil Emil, Zbytovská Evžena, Zechovská Monika, Zelba Josef ml, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Zálešák Josef, Zámečníková Anna, MUDr. Zítková Ludmila, Žárská Marie, ING. Žingor Daniel, Žlebek Jiří

*Děkujeme také všem,
kteří nechťejí být uváděni nebo jejichž jména
nebyla čitelná nebo jsou dárci anonymní.*

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka

č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.